

6a Etapa : L'ESCALA – CASTELL DE MONTGRÍ – TORROELLA DE MONTGRÍ
6 d'abril de 2003

Sortida de la Plaça de l'Estació de Vilanova i la Geltrú.	6	h
Àrea de la Selva. Esmorzar.	7,30	h
	8	h
Cala Montgó. Inici de l'excursió. (Nota 1)	9	h
Base militar abandonada. Reagrupament.	10	h
	10,10	h
Coma Llobera. Reagrupament. (Nota 2)	12.15	h
	12,25	h
Caseta de bombers. Reagrupament.	13.25	h
	13,35	h
Castell de Montgrí. Reagrupament i dinar.	14.10	h
	15,30	h
Torroella de Montgrí. Final de l'etapa. Breu visita.	16,00	h
Sortida cap a Vilanova.	17,00	h
Vilanova i la Geltrú.	20,00	h

1 ** Degut a la llargada d'aquesta etapa s'ha neutralitzat el tram semiurbà que travessa l'Escala per la qual cosa començarem a caminar a la cala Montgó (punt quilomètric 6,1 de la descripció).

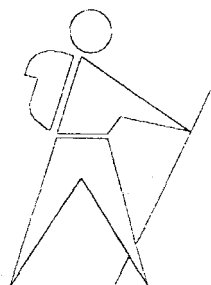
2 ** Segons informació dels companys de Sant Pere de Ribes, a partir de la base militar abandonada el camí senyalitzat no segueix la descripció i no la retroba fins a la coma Llobera. Aquesta "variant" incrementa, segons ells, en gairebé una hora el recorregut. Així doncs, el trajecte entre la base i coma Llobera, que segons la descripció es faria en 1h 5 min és previst que es faci en 2h 5 min. A mig camí entre els dos punts s'haurà de fixar un punt de reagrupament.

****** Esmorzarem a l'àrea de servei de la Selva. Dinarem en arribar al castell de Montgrí; cal doncs, portar el dinar a la motxilla.

****** Tingueu en compte que l'organització sempre **pot modificar aquesta previsió** d'horari en funció de com es vagi desenvolupant l'etapa (Condicions meteorològiques, retards o avançaments imprevistos, etc).

****** Si us plau, sigueu puntuals, respecteu els reagrupaments i **vigileu que hi sigui tothom.**

**** Atenció:** La Secció de Senders disposa d'un telèfon mòbil (**680102567**). Per a qualsevol comunicació amb la Secció el dissabte abans de l'excursió o el mateix diumenge **utilitzeu només** aquest telèfon. (Els dissabtes de 14h a 16h i el diumenge a partir de mitja hora abans de l'hora prevista per a la sortida).

SECCIÓ DE SENDERS

AE TALAIA

SENDER DEL MEDITERRANI GR-92

6a Etapa : L'ESCALA – CASTELL DE MONTGRÍ – TORROELLA DE MONTGRÍ

6 d'abril de 2003

DESCRIPCIÓ DE L'ETAPA

Aquesta és una interessant i variada etapa a cavall entre les comarques de l'Alt i el Baix Empordà, que alterna trams en primera línia de costa, vistes llunyanes sobre el mar, paisatges interiors i els miradors privilegiats del Montplà i del Montgrí. El terreny és molt més accidentat que en les dues etapes anteriors. També hi ha bona quantitat de punts d'interès situats a prop del GR que es poden visitar fent petites derivacions.

Horari Parcial	Horari Total	Distància (km)
0:00	0:00	0,000

L'ESCALA (10 m).- Cap de la Punta. A l'esquerra es veu la platja de l'Escala i el nucli antic, amb el campanar de l'església al fons i la casa del Gavià, per on passa el GR 92, actual escola de música, que forma un baluard que tanca aquesta cala. Al davant, la Roca del Caragol, amb el rerafons de les runes d'Empúries, d'on sobresurt el Pirineu des del Puigmal fins a l'Albera, destaca principalment el massís del Canigó. Més a la dreta, el golf de Roses, amb les muntanyes des del coll del Portús fins al Cap de Norfeu.

Es comença l'etapa, resseguint la costa en direcció sud. Es passa pel port d'en Perris i l'Olla.

0:06	0:06	0,420
------	------	-------

Passeig de Mar.- Es continua seguint la costa, sempre per zona urbana.

0:13	0:19	1,400
------	------	-------

PLATJA DE RIELLS.- Es ressegueix aquesta important platja.

0:14	0:33	2,400
------	------	-------

Clota Petita.- Un cop passada la petita cala, es segueix pel carrer Romeu de Corbera, just a sobre de les instal·lacions del Club Nàutic.

0:06	0:39	2,900
------	------	-------

CLUB NÀUTIC.- Entrada al Club i Port de La Clota.

0:03	0:42	3,100
------	------	-------

Port de Pescadors.-

0:04 0:46 3,400

Fi de les instal·lacions del port.- Es voreja el nou dic. En aquest tram és possible que es trobin obres en curs. En aquest cas, un cop salvats els possibles obstacles, cal retornar sempre al camí ran de costa.

0:06 0:52 3,800

Bifurcació.- El GR 92 pren el camí de l'esquerra tot deixant una pista a la dreta. S'entra en un tram de Camí de Ronda de gran interès.

0:06 0:58 4,200

CALA DEL BOL ROIG.- Aviat el camí comença una suau pujada per vorejar els penya-segats sobre la Punta i la Cala del Salpatx, nom donat per una curiosa roca situada en el mar a uns 400 m de la costa, anomenada roca del Salpatx, que té una característica forma de bota.

La panoràmica que es pot veure des d'aquest punt és extraordinària: un primer terme de costa sinuosa i retallada, que combina el blau del mar amb el verd de les pinedes que l'envolten, miraculosament salvades de l'especulació urbanística gràcies a que aquests terrenys eren zona militar.

0:10 1:08 4,900

Cruïlla.- Es creua un camí que baixa cap a la Punta dels Cinc Sous. El GR s'endinsa per una pineda a la sortida de la qual es té al davant la Punta Montgó. Després el sender baixa tot costejant sobre el bonic paratge de la cala i l'illa Mateua.

0:06 1:14 5,400

Gir.- El GR es separa de la costa girant a la dreta (sud) entre les primeres construccions de l'urbanització de la Punta Montgó. D'aquesta manera, el GR92 evita vorejar tota la Punta Montgó i es dirigeix directament a la cala Montgó que ja s'endevina a la dreta.

0:01 1:15 5,460

Carretera (L'Escala-Punta Montgó).- S'arriba a una plaça on s'agafa el carrer Port del Rei en direcció a la Cala Montgó (sud-est)

0:05 1:20 5,840

Bifurcació.- Es tomba a la dreta (sud-oest) i es baixa per un altre carrer de l'urbanització a trobar la carretera principal.

0:02 1:22 5,960

Carretera (L'Escala-Cala Montgó).- Cal seguir-la a l'esquerra. En la propera bifurcació es pren a la dreta en direcció a l'esmentada cala que ja és molt a prop.

0:02 1:24 6,100

CALA MONTGÓ (5 m).- Es surt d'aquest lloc privilegiat pel costat de garbí pel Camí de Ronda. Fins al punt quilomètric 7,600 el GR va a ran de l'estimball amb la remor del mar sota els peus. Cal anar amb compte, sobretot si es va de nit o amb boira. En aquest tram el GR 92 és mediterrani i muntanyenc al mateix temps. Es deixen a la dreta diversos trencalls.

0:16 1:40 6,955

Cala.- Es baixa a una primera platja de còdols, es travessa una torrentera i es segueix vora del mar per terreny més obert.

0:11 1:51 7,600

Restes d'una fortificació.- Punt de referència. El GR segueix a la dreta pujant per una petita vall. Si en aquest punt se seguí a ran de la costa s'arribaria a la Punta del Milà, tot enllaçant aviat amb el GR una altra vegada.

0:09 2:00 8,000

Mirador de Punta Ventosa (90 m).- Impròpiament anomenat Punta del Milà; amb restes de bateries de costa. La panoràmica del litoral és impressionant, amb la presència de la amable cala Montgó i l'extrema duresa del espadats de la costa del Montgrí.

Es pren una pista encarada al sud-oest que s'allunya del coster pel mig d'una atapeïda pineda.

0:11 2:11 8,886

Bifurcació.- Es tomba a l'esquerra direcció sud per un antic camí carreter molt pedregós.

0:06 2:17 9,250

Doble bifurcació.- Se segueix cap a l'esquerra.

0:04 2:21 9,770

Base militar abandonada.- Es continua per un camí carreter que segueix un tallafocs en direcció sud. Es deixen dues pistes a la dreta i un camí a l'esquerra. Se segueix sempre la direcció sud.

0:25 2:46 10,998

Bifurcació.- Poc després de l'acabament del bosc. El GR 92 segueix direcció sud. El camí de l'esquerra mena a Cala Ferriola, indret de gran bellesa vorejat per pinedes i parets rocoses.

0:10 2:56 11,850

Bifurcació de tallafocs.- El camí carreter continua en direcció sud. Cal deixar-lo i prendre un corriol dins del tallafocs de la dreta. A l'esquerra es deixa un camí que mena a Cala Pedrosa, lloc també de gran bellesa i amb l'illa Pedrosa davant.

0:02 2:58 12,020

Cruïlla.- Es travessa l'ampla pista que va de l'Estartit a l'Escala i se segueix per un camí carreter tot dret cap a l'oest encarat al Montplà i al Montgrí. Es revolta per sender una propietat privada i després es recupera el camí carreter.

0:28 3:26 13,944

COMA LLOBERA.- Punt baix del camí, que deixa el pla y comença a pujar suaument. S'observa que aquest tram està cobert bàsicament de boscos de pins. Això es deu a repoblacions fetes per l'home, ja que amb anterioritat en el Montgrí hi havia més alzinar; de fet en el sotabosc predomina el garric, que és cosí-germà de l'alzina.

0:18 3:44 14,133

Bifurcació múltiple.- Per darrera de les cases de la urbanització de la Torre Vella cal seguir la mateixa direcció que es portava. La bifurcació no és problemàtica en el present sentit de la marxa, però cal posar atenció si es va en sentit contrari.

0:05 3:49 14,603

Bifurcació doble. De primer es pren a l'esquerra i després a la dreta, sempre pel darrera de la urbanització. Es deixa a la dreta un gran dipòsit d'aigua. Immediatament la pista esdevé asfaltada. A la dreta en la propera bifurcació es pren a la dreta.

0:08 3:57 15,276

Esplanada.- A la dreta de la pista, hi ha restes d'un monument. Es deixa la pista i es pren l'únic camí que fa pujada. La pujada aviat es redreça ja que el sender ataca de front el Montplà. És un tram més propi del GR 11 que del GR 92. El paisatge, però, s'eixampla per moments. Al final de la pujada, prop de les roques del cim, el sender flanqueja cap a la dreta.

0:20 4:17 16,086

Bifurcació.- El GR 92, molt muntanyenc, segueix a l'esquerra. Per la dreta es va a l'ermita de Santa Caterina i a Belcaire.

0:03 4:20 16,206

Caseta blanca de bombers (315 m).- Situada en el començament del cim del Montplà, el qual caldrà travessar. Cap al nord la plana alt-empordanesa s'estén fins a l'Albera i al sud la plana baix-empordanesa s'allarga fins el massís de Begur.

0:17 4:37 17,086

Coll.- Entre el Montplà i el Montgrí. Cruïlla de camins. El de la dreta va a Santa Caterina, el de l'esquerra cap a Torruella. El GR 92 segueix dret cap al castell de Montgrí. La pujada és interessant i divertida, però cal posar atenció als senyals.

0:12 4:49 17,526

CASTELL DE MONTGRÍ (297 m).- Punt de referència típic del límit entre l'Alt i el Baix Empordà i mirador privilegiat.

Es pren de baixada el camí normal d'accés al castell en direcció nord-oest.

0:13 5:02 18,236

COLL DE LA CREU (199 m).- Per la dreta hi ha el camí a Santa Caterina. Es pren el de l'esquerra en direcció a Torruella de Montgrí. El sender es va acostant a l'amable plana del Baix Empordà que contrasta amb la duresa del terreny que està passant.

0:11 5:13 19,056

Bifurcació.- S'empalma amb un camí carreter erosionat que s'ajunta per l'esquerra. A partir d'aquí hi ha diversos trencalls menors als dos costats. El camí a seguir és sempre evident en direcció sud.

S'entra a Torroella pel Camí de les Dunes i es segueix pel carrer Fàtima.

0:07 5:20 19,516

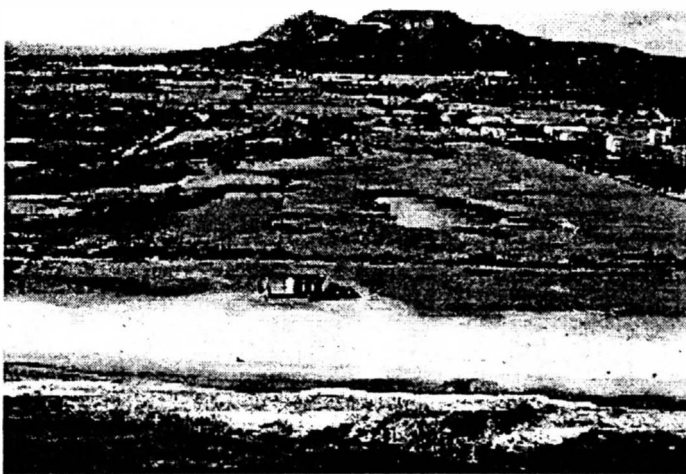
TORROELLA DE MONTGRÍ (30 m).- Passeig Catalunya.

EL MASSÍS DEL MONTGRÍ

El massís del Montgrí separa les comarques del Baix Empordà i de l'Alt Empordà. Té uns 8 quilòmetres de llargada i arriba als 300 metres d'alçada a tres cims que, d'oest a est, són: la muntanya d'Ullà, el Montgrí i el Mont-plà. Els contraforts d'aquest massís arriben fins a l'Estartit, on sobresurten la Roca Maura i la Torre Moratxa, totes dues de 200 m.

Les illes Medes, situades a menys d'un quilòmetre de la platja de l'Estartit, consten de set illes, de les quals destaca l'illa Gran amb 15 hectàrees de superfície. Tot i que a hores d'ara està deshabitada, en altres temps va ser refugi de pirates i posteriorment seu d'una congregació religiosa.

La fauna terrestre d'aquests illots està composta per conills i per aus aquàtiques com el cormorà o corb de mar i la gavina. La població de gavines en època de cria arriba a les 7.000 parelles. Les aigües que envolten les illes són el marc idoni per a la pràctica del submarinisme, atesa la riquesa de la flora i de la fauna que hi ha.

La costa que separa l'Estartit del proper nucli urbà al nord, l'Escala, és una de les més abruptes de tota la Costa Brava i gairebé no hi ha cales ni entrants importants. Els penya-segats, continuació de les muntanyes del Montgrí, arriben a tenir una alçada de 100 metres.

Finalment, el riu Ter, el més important de les comarques de Girona i que neix als Pirineus, desemboca al paratge anomenat la Gola, a menys de 3 km de l'Estartit. El riu rega importants extensions de terreny, en les quals es conreen principalment pomes i préssecs, a més d'excel·lents productes d'horta.

TORROELLA DE MONTGRÍ

El massís del Montgrí ha estat habitat des de l'antiguitat més remota, tal com revelen les restes arqueològiques trobades al Cau del Duc i al Cau del Duc d'Ullà. Algunes d'aquestes restes pertanyen al Paleolític Inferior (150.000 anys a. C.). Tanmateix sembla que aquestes muntanyes van restar abandonades durant molt de temps, aproximadament tota l'etapa del Neolític.

Els següents indicis de vida humana al Montgrí se situen de 2.500 a 1.800 anys a. C., ja que pertanyen a aquesta època diverses troballes relacionades amb ritus funeraris. Entre les edats del bronze i del ferro, l'home tendeix a viure fora de les coves, en convivència amb d'altres individus que no són de la seva família. Es formen els primers poblats de què tenim notícia a través dels jaciments arqueològics de La Fonollera i del Puig Mascaró, aquest darrer a Pals. A partir d'aquest moment (850 a. C. aproximadament) no hi ha indicis d'habitat a la zona del Montgrí, cosa que fa suposar que els habitants es van refugiar a grans poblats ibèrics com el d'Ullastret.

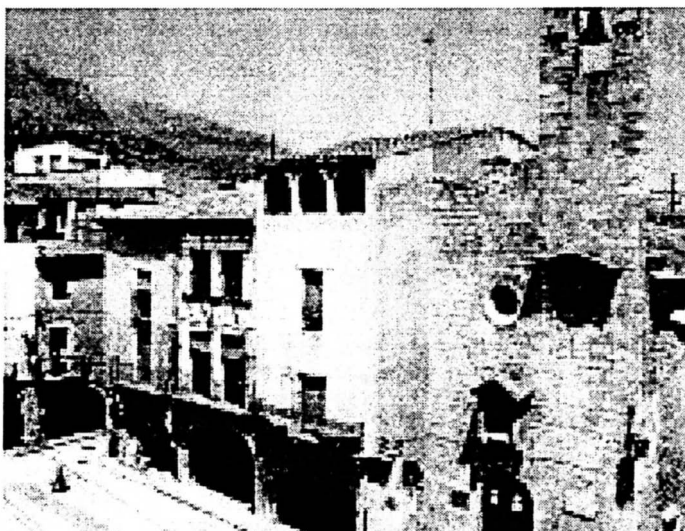

La influència romana a la zona, tot i que ha estat poc investigada, es pot datar del segle II a. C., aprofitant la riquesa agrícola de la zona (La Fonollera), i l'estuari del Ter per desembarcar-hi i protegir-s'hi. Hi ha indicis de l'existència d'un camí que, des de la zona del Ter, menaria directament a Empúries a través de la Torre Ponsa.

Les primeres notícies escrites que tenim de Torroella daten de l'any 870, quan només era un petit nucli d'edificacions. Del segle XI al XIII va ser la residència d'una potent família feudal que va concedir generosos privilegis per atreure nova població. L'apogeu de la vila es va iniciar quan al segle XIII la família dels senyors de Torroella, a instàncies del rei Jaume I, va prendre part a la conquesta de les Balears. Bernat de Santa Eugènia va ser el primer governador de Mallorca, Guillem de Montgrí va emprendre la conquesta d'Eivissa i Ramon de Torroella va ser el primer bisbe de les illes.

Després d'una sèrie de permutes, Torroella va passar a ser vila reial, ja que interessava molt a la corona pel seu valor estratègic, atès que era veïna del comtat d'Empúries. Al segle XIII, Pere II va iniciar la construcció de les muralles, de les quals actualment només es conserven unes restes d'edificació posterior, com el Portal de Santa Caterina i la Torre de les Bruixes. Torroella es va organitzar imitant la disposició d'un campament romà: dos carrers parteixen la vila d'est a oest i de nord a sud; a la seva confluència s'obre la plaça que, envoltada de porxos, és un símbol de bellesa i d'equilibri arquitectònic.

La pugna entre la reialesa i els comtes feudals d'Empúries va arribar al seu grau de tensió més gran en temps del rei Jaume II i del comte Ponç Hug IV, el qual controlava el curs del riu Ter abans del seu pas per Torroella i en va desviar les aigües en detriment del bon funcionament dels molins i dels altres serveis reials, alhora que posava en greu perill de desaparició els vedats de caça reials. El comte d'Empúries va fer bastir preventivament els castells de Bellcaire i d'Albons. Aquesta actitud va fer que Jaume II manés reconstruir a finals del segle XIII el castell situat al cim del Montgrí. La fortalesa va restar inacabada ja que va passar el perill que amenaçava el poder reial.

Durant el segle XIV la població va travessar una època de màxima esplendor i, després d'una ràpida expansió demogràfica, es va convertir en el principal centre de l'Empordà i en residència de lleure de diversos monarques. Torroella va iniciar la seva decadència quan va perdre el favor reial i es va afegir a la crisi general del segle XV. Aleshores es van aturar les pròsperes fàbriques de teixits i el comerç es va paraitzar. La seva economia va quedar reduïda a l'agricultura. Del segle XVI al XVIII va tenir una gran importància el conreu de l'arròs. El període va transcórrer enmig de disputes tempestuoses entre els partidaris de l'arròs i els seus detractors, que consideraven el perill de paludisme que ocasionava el necessari embassament de l'aigua. D'altra banda, durant aquests segles de crisi, Torroella i el seu nucli de pescadors de l'Estartit van haver de fer front als saqueigs dels pirates que, emparant-se a les illes Medes, constituïen una veritable plaga per als indefensos agricultors i ramaders, aïllats a les típiques unitats agràries: els masos. Per protegir-se van edificar torres al costat de cada mas, les quals encara perduren i es poden observar a tots dos costats de la carretera de l'Estartit a Torroella. Tot i el mal moment que la vila travessava, l'església parroquial és d'aquesta època. De transició entre els segles XIV i XV, aquesta església, espaiosa i amb pretensions de catedral petita, és una joia innegable de l'art gòtic. La façana i el campanar són del segle XVIII.

Sense ser una població turística per excel·lència, Torroella de Montgrí ofereix uns atractius cada dia més apreciats pels visitants: la conservació dels trets genuïns de l'Empordà i una oferta comercial considerable. Les freqüents activitats de caire cultural també atrauen els turistes que resideixen a la zona.

L'urbanisme del casc antic, de traçat romà, té com a eixos el carrer d'Ullà, el carrer Primitiu Artigas, el carrer Major i el carrer de l'Església. Tots quatre conflueixen a la Plaça de la Vila. El carrer Major i

el carrer de l'Església contenen edificis de gran valor, amb algunes cases del segle XVII. La plaça de la Vila és porticada de forma irregular, però amb unes proporcions molt encertades.

ITINERARI TURÍSTIC PER TORROELLA DE MONTGRÍ

Carrer Major. El carrer Major, el qual juntament amb el carrer de l'Església, forma un eix que conté edificis de gran valor. Pujant a mà dreta podeu observar quatre cases seguides del segle XVII: al núm. 22 la Casa Mir i la Sanan, al núm. 24 la Casa Tor-Begur, als núms. 26-28 la Casa Metge i al núm. 30 la Casa Tor. A mà esquerra, al núm. 31, el Museu del Montgrí i del Baix Ter, el Centre d'Estudis i l'Arxiu, a l'antiga Casa Pastors (façana del segle XV), amb l'interior bellament restaurat. Hi ha mostres de les diferents etapes històriques de la vila i de la comarca. Està enfocat de manera molt pedagògica. Hi ha guies en diversos idiomes a la vostra disposició per seguir les explicacions. L'entrada és gratuïta. Després de sortir de nou al carrer Major, la Casa Hospital, a la cantonada a mà esquerra, és una altra mostra de bell edifici del segle XVII, del qual destaca el magnífic finestral barroc decorat amb testes de personatges.

Plaça de la Vila. Abans d'arribar a la plaça, a la casa núm. 51, una làpida recorda que és el lloc on va néixer, viure i morir el compositor de sardanes Vicenç Bou. La plaça de la Vila, és una plaça porticada de manera irregular, però d'encertades proporcions. Aquí es ballà la sardana llarga per primera vegada. A ponent, a la casa núm. 6, destaca un finestral gotico-renaixentista d'art conopial. A migdia, l'edifici de la Casa Foixà. A llevant, la capella de Sant Antoni, del segle XIII, possiblement el primer temple de la vila: la façana és del segle XVIII. La Casa de la Vila és del segle XV-XVI. Al nord, un magnífic rellotge de sol presideix una de les cases i, al costat, podeu admirar-hi una balconada renaixentista d'admirable factura.

Carrer de l'Església. Si seguiu la mateixa direcció d'on veniu, inicieu el recorregut pel carrer de l'Església. La Casa Sastreger (abans Ferrer) fa cantonada a mà esquerra i dona a la plaça. És un casal del segle XVI amb un esplèndid interior. A mà esquerra, al núm. 9, la Casa Galibern. A mà dreta, al núm. 14, el Palau Soterra (abans Casa Pons i després Sarriera i de Gurb comtes de Solterra) amb un notable pati renaixentista del segle XVI. Més amunt hi ha la Casa Bataller, (abans Ardfèvol), al núm. 19, del segle XVIII, i a mà dreta, al núm. 20, la Casa Comas. Al núm. 31, la Casa Sagué, del segle XVI, (any 1566): aquest és el casal més antic dels que es conserven.

Passeig de l'Església. Quan arribeu al passeig de l'Església, a mà esquerra hi trobareu el mirador. En aquest lloc s'hi alçava el castell de Torroella, i que posteriorment fou palau reial. Aquí hi residiren temporalment nombrosos reis, particularment Joan I. El palau ha passat a mans de diversos propietaris, entre altres l'Ajuntament de la vila i la família Carles, que enllaçà amb els Robert i esdevingueren comtes de Torroella de Montgrí (1907). El palau fou restaurat a principis del segle XX per Rafael Masó. Al cap del passeig presideix l'església parroquial, remarcable temple gòtic d'una nau amb capçalera poligonal i capelles laterals. Es va començar a principis del segle XIV. Us suggerim que passeu pel petit portal que trobareu a mà dreta sortint de l'església i aneu a la plaça de l'Abat Oliva, on podreu admirar la façana de l'església, ja d'època barroca, del segle XVIII. També el campanar inacabat és d'aquest segle.

Antiga muralla. Cap al nord hi ha una àrea de descans per si necessiteu fer una parada. Pujant unes escales s'arriba al carrer de Sant Genís i, a pocs metres, a la torre del Portal de Santa Caterina (segle XVI), que és l'única que es conserva de les sis portes de l'antiga muralla. Passeu per sota de la torre i agafeu la vorera de mà esquerra. Podeu veure uns llenços de muralla que tenen l'origen a l'alta edat mitjana, però que foren refets en temps de Pere el Cerimoniós i de Joan I (segle XIV). Seguiu per la

mateixa vorera i passareu per davant de l'Oficina d'Informació Turística i de les dependències de la Policia Municipal. A prop hi ha la torre de les Bruixes (segles XV-XVI), cilíndrica, de 12 m d'alçada i de forma atalussada, de la qual s'expliquen llegendes fantàstiques.

Carrers comercials. Després de travessar la plaça de l'Empordà, baixeu pel carrer del Roser fins a la plaça Quintana i Combis. El monument que hi ha al seu bell mig està dedicat a la sardana, la dansa típica de Catalunya. En una pedra hi ha gravats els noms de les cobles i dels principals compositors de la vila. En aquest indret, els dilluns al matí s'hi troben els pagesos de la comarca i es reuneixen en petits grups. És el dia del mercat, que té segles de tradició. El primer carrer a mà esquerra és el carrer d'Ullà, via comercial amb botigues de gran prestigi. Els dilluns al matí les voreres estan plenes de gom a gom de venedors de verdures i productes del camp. Dificilment aconseguireu passar-hi, però és una experiència recomanable per poder captar millor el tripijoc agrícola i comercial de la vila. La casa més notable d'aquest carrer és can Quintana, al núm.29. Alguns carrers especialment comercials són els de Sant Agustí, de la Porta Nova i de Pi i Margall. Passeu la plaça de la Vila i arribareu a una altra plaça de dimensions més reduïdes, és la plaça d'en Pere Rigau, on hi ha les peixateries. El carrer de Primitiu Artigas porta fins al passeig de Catalunya, una de les vies més modernes de la població i pròsper punt comercial.

BIBLIOGRAFIA

- ** Gran Geografia Comarcal de Catalunya. Volum 4. L'Empordà.Fundació Enciclopèdia Catalana.
- ** Gran Enciclopèdia Catalana.
- ** Baix Empordà.Mapa Comarcal de Catalunya.Escala 1:50.000
Institut Cartogràfic de Catalunya (2002).
- ** Descripció provisional del GR-92.FEEC
- ** www.estartit.org/SiteResources/index.asp

Agustí Poch. Abril 2003

